

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України у м. Києві та Київській області

Слідче управління

просп. Перемоги, 55/2, м. Київ, 03113, телефон (044) 281-57-17, факс (044) 253-63-02
www.ssu.gov.ua, e-mail: gusbu_kiv@ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001792

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

місто Київ

«30» липня 2024 року

Старший слідчий слідчого управління Головного управління Служби безпеки України у м. Києві та Київській області старший лейтенант юстиції Радь Василь Михайлович, розглянувши матеріали досудового розслідування, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22024101110000071 від 24.01.2024, за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 438 КК України та ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України, у зв'язку з наявністю підстав для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ч. 4 ст. 22, п. 6 ч. 2 ст. 36, 40, ст. ст. 111, 112, ст. ст. 276, 277, 278 КПК України,-

ПОВІДОМЛЯЮ:

Оюн Шави Сергійовичу, (російською – Оюн Шави Сергеевичу), 23 березня 1984 року народження, уродженцю: с. Усть-Бурен, район Каа-Хемський, Республіка Тива, російська федерація, громадянину російської федерації, військовослужбовцю збройних сил російської федерації, який проживає за адресою: 443437, російська федерація, Самарська область, Волзький район, смт. Роцинський, буд. 3-А, кв. 47, та який проходить службу на посаді наводчика 2 відділення 1 мотострілецького взводу 1 мотострілецької роти 1 мотострілецького батальйону 15 окремої гвардійської мотострілецької бригади (миротворчих сил) 2-ої гвардійської загальновійськової армії Центрального військового округу зс рф (в/ч 90600), місце дислокації якої розташоване за адресою: 443539, російська федерація, Самарська область, Волзький район, смт. Роцинський, буд. 1.

про підозру у наступних кримінальних правопорушеннях:

- жорстокому поводженні з цивільним населенням, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України;

- порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що з 19 лютого 2014 року представниками російської федерації (далі – рф) розпочато збройне вторгнення збройних сил рф (далі – зс рф), приховане твердженням керівників рф про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту рф та іншими підрозділами зс рф здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та зс рф представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих російською федерацією, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації російською федерацією окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими російською федерацією з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими російською федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією російської федерації) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент рф оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, зс рф, інші збройні формування рф та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку рф, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

24.02.2022 Указом Президента України №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20

частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який у подальшому неодноразово продовжувався та діє на теперішній час.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії російської федерації проти України», п. п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ) та ін.)».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 р. (далі – Конвенції), ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно ч. 1 ст. 4 зазначеної Конвенції, особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до ст. 27 Конвенції, особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

У відповідності до ст. 32 Конвенції визначено, що високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Згідно ст. 78 Конвенції передбачено те, що у разі якщо окупаційна держава через причини збереження безпеки визнає необхідним вжити заходів стосовно осіб, що перебувають під захистом, найбільше, що вона може застосувати - це змушено поселити їх у визначеному місці чи інтернувати.

Рішення стосовно вимушеного переселення чи інтернування повинні бути ухвалені згідно з нормативною процедурою, яка повинна бути визначена окупаційною державою згідно з положеннями цієї Конвенції. Ця процедура повинна

передбачати право на апеляцію з боку заінтересованих сторін. Рішення стосовно апеляції будуть прийматися в якомога швидші строки.

Крім того, у ст. 147 Конвенції зазначається, що серйозні порушення, про які йдеться в попередній статті, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Також, статтею 51 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 8 червня 1977 року (протокол ратифіковано із заявою Указом Президії Верховної Ради УРСР N 7960-XI (7960-11) від 18.08.1989) (далі Додатковий протокол I до Женевських конвенцій) передбачено, що цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями. З метою здійснення цього захисту, на доповнення до інших застосовуваних норм міжнародного права, за всіх обставин слід додержувати таких норм.

Крім того, частинами 1, 2 статті 57 Протоколу I передбачено, що при проведенні воєнних операцій повинна постійно виявлятися турбота про те, щоб оберігати цивільне населення, цивільних осіб і цивільні об'єкти. Щодо нападів вживаються такі запобіжні заходи:

- а) ті, хто планує напад або приймає рішення про його здійснення:
 - а.1) роблять все практично можливе, щоб пересвідчитися в тому, що об'єкти нападу не є ні цивільними особами, ні цивільними об'єктами й не підлягають особливому захисту, а є воєнними об'єктами у значенні пункту 2 статті 52, і що згідно з положенням цього Протоколу напад на них не заборонено;
 - а.2) вживають усіх практично можливих запобіжних заходів при виборі засобів і методів нападу з тим, щоб уникнути випадкових втрат життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і випадкової шкоди цивільним об'єктам і, в усякому випадку, звести їх до мінімуму;
 - а.3) утримуються від прийняття рішень про здійснення будь-якого нападу, який, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається одержати.

Таким чином, з лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією російської федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент рф оголосив початок так званої спеціальної

військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення зс рф, інших збройних формувань рф та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

У результаті вищезазначених подій, територія Київської області, починаючи з 24.02.2022 знаходиться до цього часу під постійним обстрілом з різного виду озброєння з боку підрозділів збройних сил та інших військових формувань російської федерації.

Для реалізації злочинного наміру, спрямованого на окупацію території України, серед інших був залучений військовий підрозділ зс рф, в якому проходить службу військовослужбовець Оюн Шави Сергійович, а саме військова частина № 90600 15-ої окремої мотострілецької бригади 2-ої гвардійської загальновійськової армії Центрального військового округу зс рф (надалі – 15 ОМСБр), яка дислокована за адресою: 443539, російська федерація, Самарська область, Волзький район, смт. Рошинський.

У свою чергу громадянин рф Оюн Ш.С., військовослужбовець зс рф, з військовим званням ефрейтор, наводчик 2 відділення 1 МСВ 1 МСР 1 МСБ 15 ОМСБр, перебуваючи на території України у складі з іншими військовослужбовцями збройних сил російської федерації, усвідомлюючи, що агресія проти України та її жителів організована і здійснюється представниками влади та зс рф, які діють в порушення вищевказаних нормативних правових актів, виконуючи злочинні накази, у складі підрозділу, в якому він проходив військову службу, приймав безпосередню участь у окупаційних діях на території с. Богданівка Броварського району Київської області.

В ході досудового розслідування встановлено, що у період з 24 лютого по 30 березня 2022 року, перебуваючи на території України, Оюн Ш.С., обіймаючи посаду наводчика 2 відділення 1 МСВ 1 МСР 1 МСБ 15 ОМСБр, з метою швидкого захоплення с. Богданівка та подальшої його окупації для укріплення в ньому зс рф вчиняв жорстоке поводження з цивільним населенням на території с. Богданівка Броварського району Київської області та інші порушення законів та звичаїв війни.

Зокрема, 24.03.2022 у денний час доби, більш точного часу в ході досудового розслідування встановити не вбачається можливим, потерпілий Миколаєнко С.М., будучи одягненим в цивільний одяг, не маючи при собі зброї та будь яких інших ознак приналежності до Збройних Сил України, перебував у лісосмузі неподалік від спілки садівницьких товариств масиву "Богданівський", що знаходиться у с. Богданівка Броварського району Київської області.

Надалі, того ж дня приблизно об 11 год. 00 хв військовослужбовець зс рф Оюн Ш.С., перебуваючи з іншим невстановленим військовослужбовцем зс рф неподалік від спілки садівницьких товариств масиву «Богданівський», що знаходиться у с. Богданівка, Броварського району, Київської області, діючи за попередньою змовою групою осіб, на виконання наказу свого керівництва на жорстоке поводження з цивільним населенням та на інші порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, виявив потерпілого Миколаєнка С.М. і при цьому, достовірно розуміючи, що він є представником цивільного населення, не несе жодної загрози для його безпеки та не є озброєним, переслідуючи мету, спрямовану на жорстоке поводження,

а саме завдання тілесних ушкоджень та застосування погроз вбивством, усвідомлюючи протиправний характер своїх дій та бажаючи настання суспільно небезпечних наслідків, з метою незаконного затримання цивільної особи Миколаєнка С.М., використовуючи невстановлену в ході досудового розслідування вогнепальну автоматичну зброю, здійснив постріл в стегно правої ноги останнього, чим спричинив наскрізне його поранення.

Після цього, продовжуючи своїм злочинні дії, Оюн Ш.С. підійшов до потерпілого Миколаєнка С.М., який знаходився у положенні лежачи та не міг чинити опір, і приставив до його горла ніж, погрожуючи вбивством, з метою отримання зізнання у сприянні ЗСУ та його входженні до диверсійно-розвідувальної групи ЗСУ.

Згодом, військовослужбовець зс рф Оюн Ш.С., схопивши Миколаєнка С.М. за одягу, потягнув його до бліндажу, що знаходився поряд.

Після проведення огляду ділянки місцевості, де був викопаний бліндаж, Оюн Ш.С. разом з іншим невстановленим військовослужбовцем зс рф, зв'язали руки потерпілому Миколаєнку С.М., з метою подавлення волі та спроможності останнього до опору, порушуючи норми міжнародного гуманітарного права, а саме вимоги ст. ст. 27, 78-79, 147 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, усвідомлюючи відсутність підстав для ув'язнення цивільних осіб, потягнули останнього до броньованої машини за типом БМП, яка перебувала на узбіччі дороги біля спілки садівницьких товариств масиву «Богданівський», що знаходиться у с. Богданівка, Броварського району, Київської області, чим вчинили нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом вказаної конвенції.

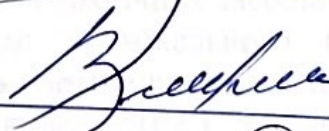
Після чого, без розриву у часовому проміжку, вищевказаними військовослужбовцями зс рф, потерпілого Миколаєнка С.М. доставлено до одного з приміщень Богданівської загальноосвітньої школи I-III ступенів, яка знаходиться за адресою: вул. Богдана Хмельницького, 148, с. Богданівка Броварського району Київської області, де у період з 24.03.2022 по 29.03.2022 здійснювався незаконний допит потерпілого Миколаєнка С.М. невстановленими досудовим розслідуванням особами з числа військовослужбовців зс рф, з метою отримання інформації на користь окупаційних військ, а саме, щодо причин його місцезнаходження біля бліндажу, співробітництва з військовими ЗСУ, розташування позицій ЗСУ, де він не мав бажання знаходитись та не мав можливості вільно залишити вказане місце.

Так, своїми умисними діями, які виразились у здійсненні вогнепального поранення цивільної особи Миколаєнка С.М. і стали наслідком нанесення тяжких тілесних ушкоджень останньому та погрозі вбивством з метою його затримання та подальшого отримання необхідної інформації, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, перебуваючи неподалік від спілки садівницьких товариств масиву «Богданівський», що знаходиться у с. Богданівка, Броварського району, Київської області, військовослужбовець зс рф Оюн Ш.С. вчинив у період з 24 лютого по 30 березня 2022 року жорстоке поводження з цивільним населенням, порушивши при цьому вимоги ст. ст. 27, 31, 32, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року та ст. ст. 51, 75 Додаткового протоколу I Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів.

Крім того, своїми умисними діями, які виразились у нелегальному ув'язненні потерпілого Миколаєнка С.М., військовослужбовець зс рф Оюн Ш.С., перебуваючи неподалік від спілки садівницьких товариств масиву «Богданівський», що знаходиться у с. Богданівка, Броварського району, Київської області, діючи за попередньою змовою з іншим невстановленим на даний час слідством військовослужбовцем зс рф, вчинив у період з 24 лютого по 30 березня 2022 року порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, при цьому порушивши вимоги, передбачені ст. ст. 3, 27, 31-33, 78, 79, 147 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та ст. ст. 11, 51, 75 додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I).

Таким чином, Оюн Шави Сергійович, підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, а також у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

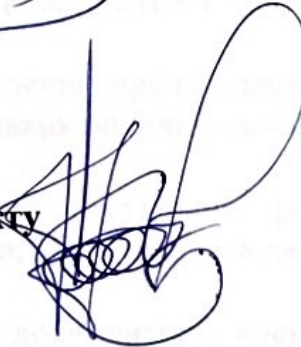
Старший слідчий слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Києві та Київській області
старший лейтенант юстиції

Василь РАДЬ

«ПОГОДЖЕНО»

Старший прокурор групи прокурорів
у кримінальному провадженні –
прокурор відділу протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту
Київської обласної прокуратури
«30» липня 2024 року

Артем ХАЧАТРЯН

Про підозру мені повідомлено та письмове повідомлення про підозру
від «__» _____ 2024 року отримав о «__» год. «__» хв.
«__» _____ 2024 року

Підозрюваний: _____ / _____

Одночасно підозрюваному Оюн Шави Сергійовичу роз'яснено, що відповідно до статті 42 Кримінального процесуального кодексу України він як підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені Кримінальним процесуальним Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених Кримінальним процесуальним Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Крім того, підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Підозрюваний, який є іноземцем та ув'язнений, має право на зустріч з представником дипломатичної або консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний / _____ / _____
«__» _____ 2024 року

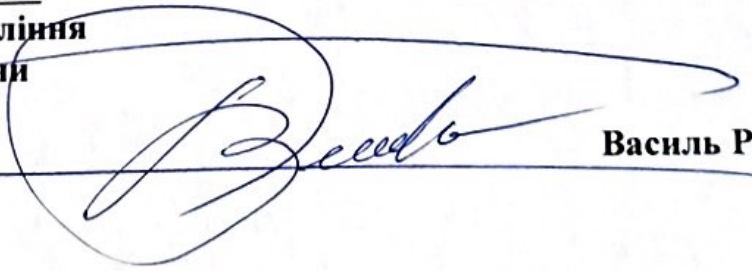
Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошено та роз'яснено.

Підозрюваний / _____ / _____
«__» _____ 2024 року

Захисник / _____ / _____
«__» _____ 2024 року

Повідомлення та пам'ятку вручив, права підозрюваного оголосив та роз'яснив:

**Старший слідчий слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Кисві та Київській області
старший лейтенант юстиції**

Василь РАДЬ

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України у м. Києві та Київській області

Слідче управління

просп. Перемоги, 55/2, м. Київ, 03113, телефон (044) 281-57-17, факс (044) 253-63-02
www.ssu.gov.ua, e-mail: gusbu_kiv@ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001792

УВЕДОМЛЕНИЕ о подозрении

город Киев

«30» июля 2024 года

Старший следователь следственного управления Главного управления Службы безопасности Украины в г. Киеве и Киевской области старший лейтенант юстиции Радь Василий Михайлович, рассмотрев материалы досудебного расследования, сведения о котором внесены в Единый реестр досудебных расследований под № 22024101110000071 от 24.01.2024, по признакам уголовных правонарушений, предусмотренных ч. 1 ст. 438 УК Украины и ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 УК Украины, в связи с наличием оснований для уведомления о подозрении лицу в совершении уголовного правонарушения, руководствуясь ч. 4 ст. 22, п. 6 ч. 2 ст. 36, 40, ст. ст. 111, 112, ст. ст. 276, 277, 278 УПК Украины,-

УВЕДОМЛЯЮ:

Оюн Шавы Сергеевичу, 23 марта 1984 года рождения, уроженцу: с. Усть-Бурен, район Каа-Хемский, Республика Тыва, российская федерация, гражданину российской федерации, военнослужащему вооруженных сил российской федерации, проживающему по адресу: 443437, российская федерация, Самарская область, Волжский район, пгт. Роцинский, д. 3-А, кв. 47, и который проходит службу в должности наводчика 2 отделения 1 мотострелкового взвода 1 мотострелковой роты 1 мотострелкового батальона 15 отдельной гвардейской мотострелковой бригады (миротворческих сил) 2-й гвардейской общевойсковой армии Центрального военного округа ВС РФ (в/ч 90600), место дислокации которой расположено по адресу: 443539, российская федерация, Самарская область, Волжский район, пгт. Роцинский, д. 1.

о подозрении в следующих уголовных правонарушениях:

- жестоким обращении с гражданским населением, то есть в совершении уголовного преступления, предусмотренного ч. 1 ст. 438 УК Украины;

- нарушении законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, совершенном по предварительному сговору группой лиц, то есть в совершении уголовного преступления, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины.

Досудебным расследованием установлено, что с 19 февраля 2014 года представителями Российской Федерации (далее – РФ) начато вооруженное вторжение вооруженных сил РФ (далее – ВС РФ), скрытое утверждением руководителей РФ о перемещении военных подразделений в рамках обычной ротации сил Черноморского флота, которые во взаимодействии с военнослужащими Черноморского флота РФ и другими подразделениями ВС РФ осуществили блокировку и захват административных зданий и ключевых объектов военной, гражданской инфраструктуры Украины, обеспечив военную оккупацию территории Автономной Республики Крым и г.Севастополя. 18 марта 2014 года РФ объявила об официальном включении Крыма в ее территорию.

Одновременно с этим, в течение марта и вначале апреля 2014 года, под непосредственным руководством и контролем представителей власти и ВС РФ представители иррегулярных незаконных вооруженных формирований, вооруженных банд и групп наемников, созданных, подчиненных, управляемых и финансируемых Российской Федерации, взяли под контроль здания, в которых находились органы местной власти и местные органы исполнительной власти Украины, военные объекты Украины в отдельных районах Донецкой и Луганской областей Украины. 07 апреля 2014 года в г. Донецке создана террористическая организация «Донецкая народная республика» (далее по тексту – «ДНР»), а 27 апреля 2014 года в г. Луганске – террористическую организацию «Луганская народная республика» (далее по тексту – «ЛНР»), в составе которых образованы незаконные вооруженные формирования, которые функционируют и по настоящее время.

В результате военных действий в период с мая по август 2015 года силы обороны Украины освободили часть ранее оккупированных территорий Донецкой и Луганской областей.

Дата начала временной оккупации Российской Федерацией отдельных территорий Украины - 19 февраля 2014 года. Автономная Республика Крым и Севастополь являются временно оккупированными Российской Федерацией с 20 февраля 2014 года. Отдельные территории Украины, входящие в состав Донецкой и Луганской областей, оккупированы Российской Федерацией (в том числе оккупационной администрацией Российской Федерации) начиная с 7 апреля 2014 года, в соответствии с ч. 2 ст. 1 Закона Украины «Об обеспечении прав и свобод граждан и правовом режиме на временно оккупированной территории Украины» от 15.04.2014 № 1207-VII.

В дальнейшем, 24 февраля 2022 года, президент РФ объявил начало так называемой «специальной военной операции». После этого, около четырех часов утра в тот же день, ВС РФ, другие вооруженные формирования РФ и подконтрольные им группировки иррегулярных незаконных военных

Вед

формирований начали широкомасштабное военное вторжение на территорию Украины, войдя со стороны РФ, Беларуси и временно оккупированной территории Украины, что сопровождалось нанесением ракетно-артиллерийских ударов и бомбардировок авиацией объектов по всей территории Украины.

24.02.2022 Указом Президента Украины №64/2022 «О введении военного положения в Украине», в связи с военной агрессией РФ против Украины, на основании предложения Совета национальной безопасности и обороны Украины, в соответствии с пунктом 20 части первой статьи 106 Конституции Украины, Закона Украины «О правовом режиме военного положения» постановлено введение в Украине военного положения с 05 часов 30 минут 24 февраля 2022 года на 30 суток, который в дальнейшем неоднократно продолжался и действует в настоящее время.

С того момента силы обороны Украины осуществляют вооруженный отпор вдоль всей линии фронта.

Факт широкомасштабного вооруженного вторжения на территорию Украины 24.02.2022 не скрывался властями РФ, а также установлен решениями международных организаций, в частности, резолюцией Генеральной ассамблеи ООН ES-11/1 от 02.03.2022 «Об агрессии против Украины», п.п. 1, 3 Вывода 300(2022) Парламентской Ассамблеи Совета Европы «Последствия агрессии Российской Федерации против Украины», п.п. 17, 18 Приказа от 16.03.2022 по ходатайству о принятии временных мер по делу "Обвинения в геноциде в соответствии с Конвенцией о предотвращении преступления геноцида и наказания за него" (Украина против РФ) и др.)».

В соответствии со ст. 2 общей для Женевских конвенций о защите жертв войны 1949 г. (далее - Конвенции), эти конвенции, как и другие акты законов и обычаев войны (международного гуманитарного права), применяются ко всем случаям объявленной войны или любого другого вооруженного конфликта, который может возникнуть между двумя или более Высокими Договаривающимися Сторонами, даже если одна из них не признает состояния войны, в том числе ко всем случаям частичной или полной оккупации Высокой Договаривающейся Стороны, даже если эта оккупация не встречает никакого вооруженного сопротивления.

Согласно ч. 1 ст. 4 указанной Конвенции, лицами, находящимися под защитой этой Конвенции, являются те, кто в любой момент и при любых обстоятельствах оказываются, в случае конфликта или оккупации, под властью стороны конфликта или оккупационного государства, гражданами которых они не являются.

Согласно ст. 27 Конвенции, лица, находящиеся под защитой, имеют право при любых обстоятельствах, на личное уважение, уважение своей чести, права на семью, их религиозных убеждений и обрядов, привычек и обычаев. К ним всегда следует относиться гуманно и защищать их, в частности, от любого акта насилия или запугивания, от оскорблений и любопытства толпы.

В соответствии со ст. 32 Конвенции определено, что высокие Договаривающиеся Стороны специально дают согласие на то, что им запрещается

применение любых мер, которые могут нанести физические страдания или привести к уничтожению лиц, являющихся под защитой, которые находятся под их властью. Этот запрет распространяется не только на убийства, пытки, телесные наказания, увечья и медицинские или научные опыты, которые не вызваны необходимостью лечения лица, находящегося под защитой, но и на любое другое грубое обращение со стороны как гражданских, так и военных властей.

Согласно ст. 78 Конвенции предусмотрено то, что в случае если оккупационное государство по причинам сохранения безопасности признает необходимым принять меры в отношении лиц, находящихся под защитой, самое большее, что оно может применить - это вынужденно поселить их в определенном месте или интернировать.

Решения относительно вынужденного переселения или интернирования должны быть приняты согласно нормативной процедуре, которая должна быть определена оккупационным государством в соответствии с положениями настоящей Конвенции. Эта процедура должна предусматривать право на апелляцию со стороны заинтересованных сторон. Решения по апелляции будут приниматься в как можно более короткие сроки.

Кроме того, в ст. 147 Конвенции отмечается, что серьезные нарушения, о которых говорится в предыдущей статье, составляют такие нарушения, охватывающие такие действия, если они совершены против лиц или собственности, находящихся под защитой этой Конвенции: умышленное убийство, пытки или бесчеловечное обращение, в частности биологические эксперименты, которые умышленно вызовут большие страдания или серьезные травмы тела или здоровья, нелегальная депортация или перевод или нелегальное заключение лица, находящегося под защитой, принуждение лица, находящегося под защитой, служить в вооруженных силах враждебного государства, или умышленное отнятие у лица, находящегося под защитой, прав на справедливый и официальный судебный процесс, рекомендованный настоящей Конвенцией, захват пленных и широкомасштабное разрушение и присвоение собственности, не оправданное военной необходимостью, осуществляемое незаконным образом и бесцельно.

Также, статьей 51 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I) от 8 июня 1977 года (протокол ратифицирован с заявлением Указом Президиума Верховного Совета УССР N 7960-XI (7960-11) от 18. 08.1989) (далее Дополнительный протокол I к Женевским конвенциям) предусмотрено, что гражданское население и отдельные гражданские лица пользуются общей защитой от опасностей, возникающих в связи с военными операциями. С целью осуществления этой защиты, в дополнение к другим применяемым нормам международного права, при всех обстоятельствах следует соблюдать следующие нормы.

Кроме того, частями 1, 2 статьи 57 Протокола I предусмотрено, что при проведении военных операций должна постоянно проявляться забота о том, чтобы оберегать гражданское население, гражданских лиц и гражданские

Вид

объекты. В отношении нападений принимаются следующие меры предосторожности:

а) те, кто планирует нападение или принимает решение о его осуществлении:

а.1) делают все практически возможное, чтобы убедиться в том, что объекты нападения не являются ни гражданскими лицами, ни гражданскими объектами и не подлежат особой защите, а являются военными объектами в значении пункта 2 статьи 52, и что согласно положению этого Протокола нападение на них не запрещено;

а.2) принимают все практически возможные меры предосторожности при выборе средств и методов нападения с тем, чтобы избежать случайных потерь жизни среди гражданского населения, ранения гражданских лиц и случайного ущерба гражданским объектам и, во всяком случае, свести их к минимуму;

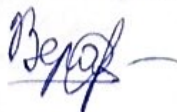
а.3) воздерживаются от принятия решений об осуществлении любого нападения, которое, как можно ожидать, вызовет случайные потери жизни среди гражданского населения, ранения гражданских лиц и нанесет случайный ущерб гражданским объектам или то и другое вместе, что было бы чрезмерным относительно конкретного и прямого военного преимущества, которое предполагается получить.

Таким образом, с февраля 2014 года до сих пор продолжается международный вооруженный конфликт, вызванный вооруженной агрессией Российской Федерации против Украины и оккупацией части территории Украины. В ходе указанного международного вооруженного конфликта 24 февраля 2022 года президент РФ объявил начало так называемой специальной военной операции, которая заключалась в осуществлении полномасштабного вторжения ВС РФ, других вооруженных формирований РФ и подконтрольных им группировок иррегулярных вооруженных формирований на территорию Украины.

В результате вышеупомянутых событий, территория Киевской области, начиная с 24.02.2022 находится до сих пор под постоянным обстрелом из различного вида вооружения со стороны подразделений вооруженных сил и других военных формирований российской федерации.

Для реализации преступного умысла, направленного на оккупацию территории Украины, среди прочих было привлечено воинское подразделение ВС РФ, в котором проходит службу военнослужащий Оюн Шавы Сергеевич, а именно воинская часть № 90600 15-й отдельной мотострелковой бригады 2-й гвардейской общевойсковой армии Центрального военного округа ВС РФ (далее - 15 ОМСБр), которая дислоцирована по адресу: 443539, российская федерация, Самарская область, Волжский район, пгт. Роцинский.

В свою очередь гражданин РФ Оюн Ш.С., военнослужащий ВС РФ, с воинским званием ефрейтор, наводчик 2 отделения 1 МСВ 1 МСР 1 МСБ 15 ОМСБр, находясь на территории Украины в составе с другими военнослужащими вооруженных сил российской федерации, осознавая, что агрессия против Украины и ее жителей организована и осуществляется представителями власти и

вс рф, которые действуют в нарушение вышеуказанных нормативных правовых актов, выполняя преступные приказы, в составе подразделения, в котором он проходил военную службу, принимал непосредственное участие в оккупационных действиях на территории с. Богдановка Броварского района Киевской области.

В ходе досудебного расследования установлено, что в период с 24 февраля по 30 марта 2022, находясь на территории Украины, Оюн Ш.С., занимая должность наводчика 2 отделения 1 МСВ 1 МСР 1 МСБ 15 ОМСБр, с целью быстрого захвата с. Богдановка и последующей его оккупации для укрепления в нем вс рф совершал жестокое обращение с гражданским населением на территории с. Богдановка Броварского района Киевской области и другие нарушения законов и обычаев войны.

В частности, 24.03.2022 в дневное время суток, более точного времени в ходе досудебного расследования установить не усматривается возможным, потерпевший Николаенко С.Н., будучи одет в гражданскую одежду, не имея при себе оружия и каких-либо других признаков принадлежности к Вооруженным Силам Украины, находился в лесополосе неподалеку от союза садоводческих обществ массива "Богдановский", находящегося в с. Богдановка Броварского района Киевской области.

В дальнейшем, в тот же день примерно в 11 час. 00 мин военнослужащий вс рф Оюн Ш.С., находясь с другим неустановленным военнослужащим вс рф неподалеку от союза садоводческих обществ массива "Богдановский", который находится в с. Богдановка, Броварского района, Киевской области, действуя по предварительному сговору группой лиц, во исполнение приказа своего руководства на жестокое обращение с гражданским населением и другие нарушения законов и обычаев войны, предусмотренные международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, выявил потерпевшего Николаенко С.Н. и при этом, достоверно понимая, что он является представителем гражданского населения, не несет никакой угрозы для его безопасности и не вооружен, преследуя цель, направленную на жестокое обращение, а именно нанесение телесных повреждений и применение угроз убийством, осознавая противоправный характер своих действий и желая наступления общественно опасных последствий, с целью незаконного задержания гражданского лица Николаенко С.Н., используя неустановленное в ходе досудебного расследования огнестрельное автоматическое оружие, произвел выстрел в бедро правой ноги последнего, чем причинил сквозное его ранение.

После этого, продолжая свои преступные действия, Оюн Ш.С. подошел к потерпевшему Николаенко С.Н., который находился в положении лежа и не мог сопротивляться, и приставил к его горлу нож, угрожая убийством, с целью получения признания в содействии ВСУ и его вхождении в диверсионно-разведывательную группу ВСУ. Впоследствии, военнослужащий вс рф Оюн Ш.С., схватив Николаенко С.Н. за одежду, потащил его к находившемуся рядом блиндажу.

После проведения осмотра участка местности, где был выкопан блиндаж, Оюн Ш.С. вместе с другим неустановленным военнослужащим вс рф, связали руки потерпевшему Николаенко С.Н., с целью подавления воли и способности последнего к сопротивлению, нарушая нормы международного гуманитарного права, а именно требования ст. ст. 27, 78-79, 147 Женевской конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12.08.1949, осознавая отсутствие оснований для заключения гражданских лиц, потянули последнего в бронированную машину по типу БМП, которая находилась на обочине дороги возле союза садоводческих обществ массива "Богдановский", который находится в с. Богдановка, Броварского района, Киевской области, чем было совершено нелегальное заключение лица, находящегося под защитой указанной конвенции.

После чего, без разрыва во временном промежутке, вышеуказанными военнослужащими вс рф, потерпевшего Николаенко С.Н. доставлен в одно из помещений Богдановской общеобразовательной школы I-III ступеней, которая находится по адресу: ул. Богдана Хмельницкого, 148, с. Богдановка Броварского района Киевской области, где в период с 24.03.2022 по 29.03.2022 производился незаконный допрос потерпевшего Николаенко С.Н. неустановленными досудебным расследованием лицами из числа военнослужащих вс рф, информации в пользу оккупационных войск, а именно, о причинах его местонахождение у блиндажа, сотрудничества с военными ВСУ, расположение позиций ВСУ, где он не имел желания находиться и не имел возможности свободно покинуть указанное место.

Так, своими умышленными действиями, выразившимися в совершении огнестрельного ранения гражданского лица Николаенко С.Н. и стали следствием нанесения тяжких телесных повреждений последнему и угрозе убийством с целью его задержания и последующего получения необходимой информации, осознавая общественно опасный характер своих действий, предусматривая общественно опасные последствия и желая их наступления, находясь недалеко от союза садоводческих обществ массива "Богдановский". в с. Богдановка, Броварского района, Киевской области, военнослужащий вс рф Оюн Ш.С. совершил в период с 24 февраля по 30 марта 2022 жестокое обращение с гражданским населением, нарушив при этом требования ст. ст. 27, 31, 32, 147 Конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12 августа 1949 г. и ст. ст. 51, 75 Дополнительного протокола I Женевских конвенций от 12 августа 1949 г., касающейся защиты жертв международных вооруженных конфликтов.

Кроме того, своими умышленными действиями, выразившимися в нелегальном заключении потерпевшего Николаенко С.Н., военнослужащий вс рф Оюн Ш.С., находясь неподалеку от союза садоводческих обществ массива "Богдановский", который находится в с. Богдановка, Броварского района, Киевской области, действуя по предварительному сговору с другим неустановленным в настоящее время следствием военнослужащим с РФ, совершил в период с 24 февраля по 30 марта 2022 года нарушение законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, при этом

нарушив требования, предусмотренные ст. ст. 3, 27, 31-33, 78, 79, 147 Женевской конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12.08.1949 и ст. ст. 11, 51, 75 дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 г., что касается защиты жертв международных вооруженных конфликтов (протокол I).

Таким образом, Оюн Шавы Сергеевич подозревается в жестокое обращение с гражданским населением, то есть в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 1 ст. 438 УК Украины, а также в нарушении законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, совершенном по предварительному сговору группой лиц, то есть в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины.

Старший следователь следственного управления
Главного управления СБ Украины
в г. Киеве и Киевской области
старший лейтенант юстиции

Василий РАДЬ

«СОГЛАСОВАНО»

Старший прокурор группы прокуроров
в уголовном производстве –
прокурор отдела противодействия преступлениям,
совершенным в условиях вооруженного конфликта
Киевской областной прокуратуры
«30» июля 2024 года

Артем ХАЧАТРЯН

О подозрении меня уведомлено и письменное уведомление о подозрении
от «__» _____ 2024 года получил в «__» час. «__» мин.
«__» _____ 2024 года

Подозреваемый: _____ /

Одновременно подозреваемому Оюн Шавы Сергеевичу разъяснено, что в соответствии с требованиями ст. ст. 42 Уголовного кодекса Украины разъяснено он как подозреваемый имеет право:

- 1) знать, в совершении какого уголовного правонарушения его подозревают;
- 2) быть четко и своевременно уведомленным о своих правах, предусмотренных этим Кодексом, а также получить их разъяснение;
- 3) по первому требованию иметь защитника и свидание с ним до первого допроса с соблюдением условий, обеспечивающих конфиденциальность общения, а также после первого допроса - иметь свидания без ограничения их количества и

Вед

продолжительности; на участие защитника в проведении допроса и других процессуальных действий; на отказ от защитника в любой момент уголовного производства; на получение правовой помощи защитника за счет государства в случаях, предусмотренных этим Кодексом и/или законом, регулирующим предоставление бесплатной правовой помощи, в том числе в связи с отсутствием средств на ее оплату;

4) не говорить ничего по поводу подозрения против него или в любой момент отказаться отвечать на вопросы;

5) давать пояснения, показания по поводу подозрения, в любой момент отказаться их давать;

6) требовать проверки обоснованности задержания;

7) в случае задержания или применения меры пресечения в виде содержания под стражей - на немедленное уведомление членов семьи, близких родственников или других лиц о задержании и месте своего пребывания в соответствии с положениями статьи 213 этого Кодекса;

8) собирать и представлять следователю, прокурору, следственному судье доказательства;

9) участвовать в проведении процессуальных действий;

10) во время проведения процессуальных действий задавать вопросы, подавать свои замечания и возражения относительно порядка проведения действий, которые заносятся в протокол;

11) применять с соблюдением требований этого Кодекса технические средства при совершении процессуальных действий, в которых он участвует. Следователь, прокурор, следственный судья, суд вправе запретить применение технических средств при проведении отдельного процессуального действия или на определенной стадии уголовного производства с целью неразглашения сведений, содержащих охраняемую законом тайну, касающихся интимной жизни лица, о чем выносится (постановляется) мотивированное постановление (определение);

12) заявлять ходатайство о проведении процессуальных действий, об обеспечении безопасности для себя, членов своей семьи, близких родственников, имущества, жилья и т.п.;

13) заявлять отводы;

14) ознакомиться с материалами досудебного расследования в порядке, предусмотренном статьей 221 этого Кодекса, и потребовать открытия материалов согласно статье 290 этого Кодекса;

15) получать копии процессуальных документов и письменные уведомления;

16) обжаловать решения, действия и бездействие следователя, прокурора, следственного судьи в порядке, предусмотренном этим Кодексом;

17) требовать возмещения вреда, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органа, осуществляющего оперативно-розыскную деятельность, досудебное расследование, прокуратуры или суда, в порядке,

Вид

определенном законом, а также восстановление репутации, если подозрение не подтвердилось;

18) пользоваться родным языком, получать копии процессуальных документов на родном или другом языке, которым он владеет, и при необходимости пользоваться услугами переводчика за счет государства.

Кроме того, подозреваемый обязан:

1) прибыть по вызову к следователю, прокурору, следственному судье, в суд, а в случае невозможности прибыть по вызову в назначенный срок – заранее сообщить об этом указанным лицам;

2) исполнять обязанности, возложенные на него решением о применении мер обеспечения уголовного производства;

3) подчиняться законным требованиям и распоряжениям следователя, прокурора, следственного судьи, суда.

Подозреваемый, который является иностранцем и содержится под стражей, имеет право на встречу с представителем дипломатического или консульского учреждения своего государства, которое ему обязано обеспечить администрация места заключения.

Подозреваемый имеет и другие процессуальные права, предусмотренные этим кодексом.

Подозреваемому вручается памятка о его процессуальных правах и обязанностях одновременно с их уведомлением, лицом, осуществляющим такое уведомление.

Подозреваемый / _____ / _____
« ___ » _____ 2024 года

О подозрении меня уведомлено, уведомление о подозрении вручено, права подозреваемого объявлены и разъяснены.

Подозреваемый / _____ / _____
« ___ » _____ 2024 года

Защитник / _____ / _____
« ___ » _____ 2024 года

Уведомление и памятку вручил, права подозреваемого объявил и разъяснил:

**Старший следователь следственного управления
Главного управления СБ Украины
в г. Киеве и Киевской области
старший лейтенант юстиции**

Василий РАДЬ

Переклад повідомлення про підозру Оюн Шави Сергійовичу та пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки вірний

Вероніка ЛІХНО

Вероніка ЛИХНО